

Evangelí del divendres de la setmana XVI de durant l'any: la paraula ofegada

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XVI de durant l'any. “Escolteu ara, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador”. El Senyor alerta sobre tres obstacles que impedeixen el desenvolupament harmoniós de la llavor divina a la nostra ànima: no entendre, no tenir arrel, viure preocupat i seduït. Aquests tres escenaris poden

acabar ofegant una Paraula que podia omplir la nostra vida de joia, convertint-la en una vida estèril.

Evangelí (Mt 13, 18-23)

Per tant, escolteu ara, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador.

A tot aquell qui escolta la paraula del Regne però no la comprèn, ve el Maligne i li pren la llavor sembrada en el seu cor. Aquest és el de la llavor sembrada arran del camí.

El de la llavor sembrada en un terreny rocós és el qui escolta la paraula i de seguida la rep amb alegria, però no té cap arrel dintre d'ell, és inconstant: tan bon punt la paraula li porta tribulacions o persecucions, sucumbeix tot seguit.

El de la llavor sembrada enmig dels cards és el qui escolta la paraula, però les preocupacions d'aquest món

i la seducció de les riqueses arriben a ofegar-la; per això no dona fruit.

El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dona fruit, i arriba al cent, al seixanta o al trenta per u.

Comentari

La paràbola del sembrador va ser anomenada pel papa Francesc com “la mare” de totes les paràboles, perquè ens parla de dues coses essencials: de l'escolta de la Paraula Divina, i de com funciona el cor de Déu, que escampa la seva llavor a totes les persones sense distinció (cf. Àngelus, 12 de juliol de 2020).

Però a més, és una d'aquelles paràboles en què comptem no només amb la seva narració, sinó també amb una explicació oferida pel

mateix Jesús. Ell, alhora que ens revela el cor del Pare, ens permet treure el cap al nostre propi cor, amb el desig de predisposar-nos millor i convertir-nos en terra fèrtil.

Com podem notar, el Senyor alerta sobre tres obstacles que impedeixen el desenvolupament harmoniós de la llavor divina a la nostra ànima: no entendre, no tenir arrel, viure preocupat i seduït. Aquests tres escenaris poden acabar ofegant una Paraula que podia omplir la nostra vida de joia, convertint-la en una vida estèril.

Primer, no entendre'l. Evidentment, Jesús no es refereix a la impossibilitat d'abastar els misteris divins: per exemple, mai no entendrem del tot la Santíssima Trinitat. El Senyor fa referència a l'actitud interior. Si a la nostra vida falta la disposició a estudiar les coses, a dedicar hores a conèixer millor la

fe, a abraçar la fecunditat del silenci, difícilment podrem donar el fruit esperat. Ens quedarem a la superficialitat, al soroll, a la ideologia.

Segon, no tenir arrel. És com el somni que va tenir una vegada sant Josepmaria: les persones que volen ser santes, però no tenen vida interior, van pel món incertes, insegures, com una persona que viatja amb avió però muntada sobre les ales (cfr. *Amics de Déu*, 18). Sense pregària, sense l'Eucaristia, sense sagraments, sense pietat, no hi pot haver fruit.

Tercer, viure preocupat i seduït. Tampoc els que volem seguir Crist estem exempts de la temptació de la vanitat, de la riquesa, de l'èxit, del luxe, del desig de seguretat econòmica. Fàcilment podem oblidar que el fruit del nostre treball és per a Déu, i que la resta és pols i cendra.

Per això, res millor que anar al terreny fèrtil per excel·lència: Maria Santíssima. Ella, amb la seva paciència de Mare, podrà anar arrencant tot allò que a la nostra vida sigui un destorb perquè la Paraula doni fruit. De vegades farà mal, però cal: no podem oblidar que “si el gra de blat no cau a terra i mor, queda infecund” (Jn 12, 24).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Roger Powell - Getty Images

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-divendres-de-la-setmana-xvi-de-durant-lany-la-paraula-ofegada/> (15/03/2026)